

קורנות

חובבת אימון
 מבצעת כמספר אי"ט בסלון

כמה מילים אליך, תלמידות אור חנה האהובה!

אנו צומדות בפתחו של שבוע הכנה ל"ט- כ' כסלו, ראש השנה לחסידות. בשבוע זה יחד נלמד, נבין ונצאיק על דרכה של חסידות חב"ד.

כל יום, נתמקד באדמו"ר אחר בשושלת החסידות. נלמד את דרכו, סיפור חייו ותובנה קטנה שהוסיף לנו.

מהרבי שלנו, נשיא דורנו ועד לאדמו"ר הזקן מייסד חסידות חב"ד.

אז איך הולך המצב?

בערכה זו מצורפים 7 מקרונים (טעמים במיוחד) כנגד שבועת הימים שבהם נלמד על שבועת הדורות של אדמו"רי חב"ד.

כל יום עלייך:

1. לציפות בסרטון היומי שישלח על ידי המחנכת.
2. ללמוד את קטע הלימוד היומי, מתוך החוברת.
3. לציג משימה יומית (גם היא מופיעה בחוברת).
4. להעלות ללוח הפדלס הכיתתי תמונה של ביצוע המשימה (לפי ההנחיה היומית) ובתמונה לכלול גם את עוגית המקרון היומית. (אם תשכחי לכתוב את שמך בפדלס, כל העלאה שווה נקודה). אז אל תאכלו את הכל ביום אחד, למרות שזה נראה שווה... 😊

ביום השיא, כ' כסלו, יום ראשון, יערך חידון בית ספרי על קטעי הלימוד.

זכות החידון יזכו בפרסים שווים!!

זכייה אישית - בין כל התלמידות שלמדו, והעלו את הנדרש ללוח הפדלס הכיתתי תתקיים הגרלה וזה שלו זכות.

זכייה כיתתית - הכיתה עם אחוזי ההשתתפות הגבוהים ביותר, תזכה בפרס כיתתי מפנק.

בהצלחה!

י"ד כסלו- הרבי שלנו:

כזו הייתה גישתו של הרבי - כל יהודי הוא יהלום ועל יהלומים אף פעם לא מוותרים! לא משנה עד כמה מכוסה היהלום ומלוכלך מבוק, הוא עדיין יהלום שעל מנת שיזהר שוב, צריך רק לנקות אותו..

האכפתיות הזו, הרצון לדאוג לכל יהודי בכל מקום בו הוא נמצא ולהגיש לו עזרה גשמית או רוחנית, הובילו ליצירת מפעל השליחות הגדול בעולם! הרבי הפך את העולם - פשוטו כמשמעו!!

הרבי מליבוויטש הוא האדמו"ר השביעי והאחרון של חסידות חב"ד. שהוא גם נשיא דורנו הרבי שלנו עכשיו! כבר מראשית שנות נשיאותו החל הרבי לעסוק בלהט בהפצת היהדות ומעיינות החסידות, כשהמטרה הסופית היא לקבל פני משיח.

שליחות, בהלכה, הינה האפשרות הניתנת ליהודי למנות יהודי אחר לשלוחו (אפשרות זו נקראת "שלוחו של אדם כמותו").

בחסידות - מתפרש מושג השליחות בעבודת ה' של יהודי: בריאתו האדם היא שליחות שהוטלה עליו מהקב"ה, על מנת להאיר את העולם. בדור שלנו, מושג השליחות הפך לדרישה מרכזית של הרבי - מכל יהודי- להיות שליח של היהדות בכל מקום שהוא בא. כחלק מדרישה זו הוקם על ידי הרבי מפעל השליחות ע"י מינוי שלוחים בכל מקום ומקום והקמת בתי חב"ד ברחבי העולם, במשך השנים התרחב מאד מפעל השליחות. כחלק מכך, החל הרבי בהנהגת "מבצעים" מיוחדים שיעוררו את היהודים - כל יהודי נדרש להפיץ את מצוות אלו ככל האפשר.

מבצעים אלו נבחרו בקפידה על ידי הרבי, קיום מצוות אלו על ידי כל יהודי - נוגע יותר לכל יהודי בפרט ולכל עם ישראל בכלל.

המבצע הראשון היה "מבצע תפילין", עליו הכריז הרבי לקראת מלחמת ששת הימים בשנת תשכ"ז, כסגולה להצלת יהודי ארץ הקודש.

במשך השנים יצא הרבי עם מבצעים נוספים: "מבצע תורה", "מבצע מזוזה", "מבצע צדקה", "מבצע בית מלא ספרים", "מבצע נרות שבת קודש" (נש"ק), "כשרות האכילה והשתיה", "טהרת המשפחה", "מבצע חינוך" ו"מבצע אהבת ישראל ואחדות ישראל" - שיצרו יחדיו את עשרת המבצעים.

מבצע נוסף שיזם הרבי הוא מבצע "אות בספר תורה" - לדאוג שלכל ילד יהודי תהיה אות בספר התורה של ילדי ישראל, זוהי זכות וסגולה לשמירה והצלה ולכל הברכות.

במשימת היומית:

צאני תמונה לא תצדית אות בספר התורה שלך, או צאני אותך מלתיבת האחד
ממבצעי פרוסטים לא רובי (חלוקת נש"ק, צדקה, בית מלא ספרים).
באני אלוה פסדא פכית, מובן בלפאקרון אלנו מופיץ ביקר לא בתמונה:

ט"ו כסלו - אדמו"ר הרי"צ

אדמו"ר הרי"צ-רבי יוסף יצחק שניאורסון הוא האדמו"ר השישי בשושלת אדמו"רי חב"ד. האדמו"ר הרי"צ הוא האדמו"ר היחיד שהגיע לביקור בארץ ישראל. להשתטח על קברי צדיקים.

מספר אדמו"ר הרי"צ: מילדותי חנך אותי אבי לחזור ולשנן משניות בעל פה, וכדי לעודד אותי בחזרת משניות, היה אבי מעניק לי סכום מסוים של כסף עבור כל משנה שלמדתי בעל פה. כך שבגיל אחת עשרה נאסף אצלי סכום של שלושים רובל. על פי עצתו של אבי פתחתי "קופת גמילות חסדים". הייתי מלווה סכום של שלושה או חמישה רובל ליהודים העובדים בשוק של ליובאוויטש, אחד מהאנשים הקבועים שהיו מקבלים ממני גמ"ח היה ר' דוד הקצב, הוא היה עני מרוד שבקושי פרנס את משפחתו.

באחד מימי השוק, בעת הפסקת הצהרים, כשהייתי בדרכי לביתי לארוחת צהרים, עברתי דרך השוק, והנה הולך מולי ר' דוד הקצב, על כתפו הוא נושא עגל קטן, בידיו הוא מחזיק שה קטן, וסל עם תרנגולים תלוי על צוארו. כשראה אותי אורו פניו. הוא פנה אלי ואמר: "אני מקוה, בעזרת ה', לעשות היום רוח יפה". תוך כדי דיבורו, נגש אליו סגן מפקד המשטרה, ובלי לאמר כלום נתן לו סטירת לחי חזקה, שגרמה לו לכאב חזק, ודם רב החל לזוב מאפו.

בראותי זאת לא התאפקתי וצעקתי על איש המשטרה: "שיכור, רשע!" ודחפתי אותו בחזקה. סגן מפקד המשטרה תפס אותי בידיו והעליל עלי שקרעתי מעליו את אות ההצטיינות התפור לבגדו והאשים אותי בהפרעה במילוי תפקידו. הוא צוה על אחד מעוזריו להביא אותי לתחנת המשטרה. העוזר תפס אותי ביד גסה בבגדי ובצווארי וכך הוליך אותי דרך השוק לתחנת המשטרה. כשהגעתי לתחנת המשטרה מסר אותי האיש לידי השוטר התורן, כשהוא מספר לו על ה"חטא" שעשיתי.

השוטר בתחנה קיבל אותי בפנים חמורות ומיד "כיבד" אותי בסטירת

לחי מצלצלת, תפס אותי באזני והוליך אותי אל אחד החדרים. הוא פתח את חדר המעצר האפל, דחף אותי פנימה וסגר אחריו את הדלת. חרדה גדולה נפלה עלי בשבתי בחדר האפל, גם הרגשת רעב תקפה אותי, אך מיד התעודדתי, אמרתי בליבי, כי הנה יושב אני במאסר כמו אבותיי הקדושים. אם כך עלי לעסוק בדברי תורה, ומכיוון שידעתי בעל פה משניות התחלתי לחזור עליהם. תוך כדי חזרת המשניות שמעתי גניחה ממושכת, רעד אחז בכל גופי, מי הוא הגונח לו כאן בחדר החשוך. התאמצתי להתגבר על פחדי והמשכתי בחזרת המשניות. מכיוון שהחדר היה חשוך, לא ידעתי את השעה והתחלתי להתפלל תפילת מנחה. בהתחלה חשבתי שצרה נפלה עלי, לבסוף עלה בדעתי רעיון, הרי היום הוא יום חג עבוירי כיון שהקב"ה זכני לשבת במאסר עבור הגנה על יהודי. בשמחה ובהתרוממות רוח התחלתי להתפלל. לאחר התפילה כשהמשכתי לחזור על המשניות, נחרדתי שוב מקולות גניחה שבאו מפנת החדר. נזכרתי שאחד מחברי שכח אצלי קופסת גפרורים, הדלקתי גפרור כדי לראות מאין מגיעים קולות הגניחה, והנה להפתעתי ראיתי שבפנת החדר שוכב לו עגל קטן כפות, כשרסן בפיו.

תמהתי, מה עושה העגל הכפות בחדר המעצר?!

בעודי ממשיך באמירת המשניות והנה אני שומע צעדים באים ומתקרבים,

הדלת נפתחה והשוטר שדחף אותי לפני כמה שעות לחדר בקשני לבוא איתו. "סלח לי", אמר השוטר, "לא ידעתי שאתה בן אחיו של הרז"א. מפקד המשטרה צווה לשחרר אותך". (הרז"א, הוא רבי זלמן אהרן, אחיו של אדמו"ר הרש"ב, שהיה דמות ידועה גם בקרב הגויים של ליובאוויטש). בבואי לחדרו של מפקד המשטרה, מצאתי שם את ר' דוד הקצב ואת השוטר שהיכה אותו. השוטר טען, שהעגל שנשא ר' דוד על כתפו, הוא עגל שנגנב מאחיו, "ואילו הנער הזה" – כשהוא מראה אלי – "בזה אותי וקרע מעלי את אותות ההצטיינות".

הגיעו עדים שהעידו שאת העגל קנה ר' דוד במחיר מלא. בינתיים, תוך כדי חקירה, הגיע משרתו של דודי הרז"א, והמפקד צווה עליו לקחתני לביתי. כשהיינו בדרכנו לבית, ספרתי לו, שבחדר שישבתי במאסר נמצא עגל כפות. משרתו של דודי חזר למשטרה וספר למפקד שבאחד החדרים נמצא עגל כפות. לאחר חקירה קצרה התברר שהשוטר המכה הוא עצמו גנב עגל והעליל על ר' דוד שהוא הגנב. מפקד המשטרה צווה לאסור את השוטר ולשלול ממנו את כל דרגותיו.

באותם הימים לא היו הורי בלויבאוויטש. כשחזר אבי ללויבאוויטש ודודי הרז"א ספר לו את כל פרשת המאסר, אמר לי אבי: "טוב שהגנת על יהודי ישר. נוכחת גם לדעת שטוב לחזור משניות בעל פה, כי בלי המשניות, איזה יתרון יש לך על העגל שישב יחד איתך במאסר, כי בלי תורה איזה יתרון יש לאדם על החיה".
דברים אלה נחקקו במוחי ובלבי, לחבב וליקר כל יהודי, בלי הבדל אם תלמיד חכם הוא או איש פשוט הוא.
באותה הזדמנות העניק לי אבי עשרה רובל כדי להעשיר את קופת גמילות החסדים אותה ניהלתי.

פאלימאכ פילמאית:

עלי טובה אהבה,

מבי אף דף את פאקטלע לעליה וצאן את פדף.

פאלי אלו פסדאל פכיתני, טאובן שלפאקרון נכס ביתאונפ:

ט"ז כסלו – הרבי הרש"ב:

רבי שלום דובער – הרבי החמישי בשושלת אדמו"רי חב"ד.
הוא נולד בכ' חשוון –

לאחר הסתלקות אביו הרבי המהר"ש, הפך לממשיך דרכו כרבי.
באותן שנים ברוסיה התחוללו מהפכות ונגזרו על היהודים גזירות
רבות. הרבי הרש"ב עמד בראש המנהיגים היהודים ופעל רבות למען
היהודים. הוא הקדיש זמן רב לביטול הגזרות.

הנקודה הבולטת ביותר בכל שנות פעילותו של הרבי הרש"ב, היא
ייסוד ישיבת תומכי תמימים. בט"ו אלול, בעיצומם של ימי השבע
ברכות של חתונת בנו, אדמו"ר הריי"צ, הודיע הרבי הרש"ב על
החלטתו לייסד את ישיבת תומכי תמימים. הישיבה בלויבאוויטש הייתה
מיוחדת בשיטת לימודה ובתלמידיה.

מאז ועד היום נפתחו סניפים רבים של הישיבה בכל מקום בעולם –
כולם נקראים בשם "תומכי תמימים". הרבי הרש"ב אמר פעם שהוא
בחר כל נשמה ונשמה שתלמד בישיבת "תומכי תמימים". אנו מבינים
שגם הבנות נכללות באמרה זאת, ולפיכך כל נשמה ונשמה של בת
שלומדת בבי"ס חב"ד נבחרה בקפידה.

כל אחת ואחת שיושבת פה, נבחרה על ידי הרבי באופן אישי!!
אשרינו!!

במלימך פילומית:

נבחרתי!! איצ'ה צבא!! ב'צב... צ'ה א'ם מחייה...

צ'אני את צבאך בחולצת פתאבולת צ'ם פאזאן לא בית פססר (כ נבחרתי)

פ'אלי אלוו פספאל פכיתני, טאובן טלפאקיון נ'ס בתאונק:

י"ז כסלו – הרבי המהר"ש:

הרבי המהר"ש נולד בתאריך ב' אייר.

הרבי המהר"ש היה אוהב מלאכה וגילוף. מסופר שכשהיה בגיל חמש פנה אליו אחד החסידים ואמר לו: אם תגיד לי איפה נמצא ה', אתן לך אולר במתנה. השיב לו הילד: אם תמצא מקום שה' לא נמצא, אתן לך אני אולר במתנה. החסיד חיך ונתן לרבי את האולר.

הוא גם לימד את הפתגם "לכתחילה אריבער" (אריבער = מלמעלה) תוכן הפתגם הוא, שהעולם טוען שכאשר לא מצליחים ללכת בדרך הרגילה, אז צריכים לנסות ולדלג' על הקשיים, אבל אדמו"ר המהר"ש אמר, שצריך ללכת מלכתחילה ולדלג על כל הקשיים והמכשולים, "לכתחילה אריבער".

הרבי מוסיף שהתנהגותו של אדמו"ר המהר"ש היתה אכן באופן של "לכתחילה אריבער" שגם בגשמיות היה מתנהג בכבוד, בעשירות ובשפע. המושג "לכתחילה אריבער" מתייחס גם לאופן עבודת התשובה. בעבר, התשובה היתה מתוך מרירות ואז מגיעים לשמחה. לכן הרבי אומר שבדור שלנו כל רגע יקר, צריכים להביא את הגאולה, וצריך להיות רק בקו של שמחה וגם אם נופלים ברוחניות, לא ליפול לעצבות אלא להמשיך הלאה מתוך שמחה על הזכות לתקן והזכות לקיים מצוות שמחברות אותנו לה'.

במלימא פיומית:

חלבי אל חמילי דברים למחיים לקרו אק פיומי, כבי אותם ארצאק (את לא חייבת ארצאק אנו בדיוק מה כביה פדיוקי למחבי ונראכ לביצית את פמלימא).
פאלי אלוו הפדאל כבימני, טאובן לפרמקיון נכס ביתאונפ:

י"ח כסלו – הרבי הצמח צדק:

רבי מנחם מענדל שניאורסון הצמח צדק הוא הנשיא השלישי בשושלת אדמו"רי חב"ד. נולד בכ"ט באלול תקמ"ט לאחר הסתלקות אדמו"ר האמצעי התקיימה אסיפה של זקני חסידי חב"ד בה הוחלט למנות את חתנו של אדמו"ר האמצעי, רבי מנחם מענדל, שימלא את מקומו של חמיו בהנהגת חסידות חב"ד. החלטה זו התבססה על אמירתו של אדמו"ר האמצעי, כשביקש לעלות לארץ ישראל, שאלו אותו החסידים "כיצד רבינו יעזבנו כצאן ללא רועה?" השיב להם אדמו"ר האמצעי "הלא עמכם חתני הרב הגאון רבי מנחם מענדל שיחיה. הוא יהיה לכם לרועה נאמן". החסידים התנגדו כמובן לרעיון ורק לאחר חודשיים כאשר, בדרך מהאדיטש לניעז'ין, נפטר אדמו"ר האמצעי, הבינו החסידים את כוונתו.

החלטת אסיפה זו פורסמה בכל ריכוזי חסידי חב"ד ברוסיה. משלחת של גדולי וזקני החסידים התייצבה בפני אדמו"ר הצמח צדק ומסרה לו את החלטת האסיפה, אולם הצמח צדק סרב לקבל על עצמו את הנשיאות.

בחודש ניסן החליטו החסידים כי לקראת חג השבועות יבואו כל זקני החסידים לליובאוויטש ויחשבו מה לעשות. כשבועיים לפני חג השבועות באו לליובאוויטש כמה מזקני החסידים

והם קיימו אסיפה נוספת ושלחו משלחות אל אדמו"ר הצמח צדק, אך גם אלו לא עזרו. בג' סיון תקפ"ח באו חסידים אל חדרו של אדמו"ר הצמח צדק והתחננו בפניו שיקבל על עצמו את הנשיאות. בסופו של דבר הסכים. רבי הלל מפאריטש נענה ואמר: "חסידים רוצים לשמוע חסידות". כעבור זמן קצר אדמו"ר הצמח צדק ייצא לבית הכנסת והחל לומר מאמר חסידות בשעה שהתחיל לומר את המאמר, נזכר רבי יצחק אייזיק מהומיל כי בצעירותו שמע את אדמו"ר הזקן חוזר מאמר זה, כשבזמן זה שיחק בחדר הנכד, אדמו"ר הצמח צדק, והפריע לחסידים

לשמוע. רבי יצחק אייזיק חשש שזה מפריע ואז לפתע עצר אדמו"ר הזקן את אמירת המאמר ואמר לו: "הנח לו, הוא רוצה לשמוע. הוא שומע, עוד תיווכח שהוא שומע!". כעת נזכר באותו מעמד ובמוחו חלף הרהור: "אכן זהו כח עליון, עודנו מהרהר כך, הפסיק אדמו"ר הצמח צדק באמירת המאמר ופנה אל רבי יצחק אייזיק ואמר: "מה אעשה וסבי רבנו הזקן ציווה עלי לומר מאמר זה" והמשיך במאמר. בכך התגלתה רוח קודשו.

אדמו"ר הצמח צדק אמר אילו ידעתם כוחם של אמירת תהילים הייתם אומרים בכל עת. בנוסף טבע את המשפט "תחשוב טוב יהיה טוב" שהפך למשפט יסוד בחב"ד. משמעות הפתגם היא, שמחשבה חיובית לבדה – כלומר עצם האמונה והביטחון, מביאה לתוצאות טובות, בטוב הנראה והנגלה.

כאלימך פיומית:

אמרי את פסוק פאלי לאל בתפלים (פסוק נקבץ אפי מספר לנותיק בתוספת לנפ
אחרי אמאל אס את בת 16 אמרי פוק י"ז).
צאמי תמונך לאל פס ספר בתפלים.
פאלי את בתמונך אלוו פפדאל פכיתמי, תמונך כלפמקיון נכס בתמונך:
פוסיםי מחלבה חיובית לעלית אק פלבוץ.

י"ט כסלו - הרבי האמצעי:

האדמו"ר השני של חסידות חב"ד הוא רבי דובער האדמו"ר האמצעי, נולד בליאזנה, כבר בילדותו ניכרו בו כישרונותיו, והוא החל ללמוד משנה וגמרא עוד לפני שהיה בן שבע. כמנהיג תנועת חב"ד, הוא המשיך את דרכו של אביו בכל המישורים: הוא דאג לצרכי אחיו שסבלו ברוסיה הצארית, והפיץ את תורת אביו לעבודתו בהפצת החסידות עמדה התנגדות רבה וכמו אביו, האדמו"ר הזקן, נעצר האדמו"ר האמצעי בגלל עלילה שהעלילו המתנגדים לחסידות שהוא מורד בשלטון רוסיה. רבי דובער המשיך את דרכו של אביו בכל מובן. הרבה לפני העליה הראשונה, בשנת תקע"ה (1815), שלח הרבי קבוצת חסידים אל ארץ ישראל כדי להתיישב בחברון. באותם ימים הארץ הייתה שוממה אך החסידים לא היססו ועלו לחברון.

פתגם מפורסם מאת האדמו"ר האמצעי

"לפני עלות השחר גובר החושך ביותר, משום שאור השחר קרוב לבוא. כך גם החושך הגדול של גלות זו הכנה היא לאור הגדול של משיח; אור שהוא גדול עוד יותר מזה שהאיר בגילוי של מתן תורה. כך היא המידה: אחר מכה - רפואה, אחר צרה - ישועה ונחמה" אנחנו נמצאות בזמן זה ממש. חושך גדול כל כך, לפעמים בלתי נסבל. אנו שואלות למה?, למה דברים לא טובים כאלו קורים לעמ"י בפרט ולעולם כולו בכלל? אמרה זו היא תשובה מדהימה. לפני שהבוקר מגיע והאור חוזר ישנו חושך כפול ומכופל אף יותר מהלילה. חושך זה הוא הכנה לאור. כך גם חושך הגלות הנורא הוא הכנה לבוקר מואר אף יותר - הגאולה!

במלחמה פיומית:

אמרי את בקטץ פיומי צם מילכו מבני מלסחתקי, ופלי אלוח
כסדאל כיתתי את במלח-בזל

כ' כסלו – אדמו"ר הזקן:

האדמו"ר הזקן, מייסד תנועת חב"ד היה גאון בתורה שהגיע ממשפחה של תלמידי חכמים. ברגע מסוים בחייו, היה עליו להכריע: האם להצטרף לתנועת החסידות, שהייתה אז עדיין בראשית דרכה, או לנסוע אל אחד מראשי המתנגדים לה – הגאון מוילנה, וללמוד מתורתו? ההכרעה נפלה, ורבי שניאור זלמן הפך להיות חסיד. מספר שנים לאחר-מכן, הוא התפרסם ברחבי העולם היהודי כמייסד תנועת חב"ד, ומחבר שני ספרי יסוד ביהדות: ספר התניא שהציג גישה מהפכנית לעבודת האדם, וספר שולחן ערוך הרב שעסק בהלכות ובמנהגים לחיים היהודיים. כבר בצעירותו התפרסם רבי שניאור זלמן כעילוי מופלג, הן בלימוד התורה והן בחכמות העולם. בהיותו בגיל עשרים וחמש בלבד, רבו המגיד ממעזריטש, ביקש ממנו בקשה מיוחדת: לכתוב ספר הלכות שיסכם את הדינים הנוגעים לחיים היהודיים – 'שולחן ערוך'. לאחר פטירת רבו של האדמו"ר הזקן הוטל עליו התפקיד להפיץ את החסידות בליטא – מקום שהיה מתנגד מובהק לחסידות. בספר התניא שחיבר, פורס רבי שניאור זלמן את משנתו הפילוסופית כדרך חיים מעשית. אין זה ספר של תיאוריה ופילוסופיה, אלא מדריך מפורט לחיים מלאי משמעות. לצד חיבוריו ופעילותו בתחום הרוחני, פעל רבי שניאור זלמן במרץ עבור אחיו היהודים. פעילותו למען הקהילה התמקדה רבות גם בגיוס כספים, הן עבור משפחות החסידים שעלו בהמוניהם לארץ ישראל וסבלו ממצוקת רעב ומחסור, וגם עבור הקהילה המקומית לאחר שגזירה גירשה אלפי יהודים מבתיהם.

חב"ד הם ראשי תיבות של חכמה, בינה ודעת, מה שאומר: אין די לעבוד את בורא העולם ברגש ועשייה פיזית לבד, יש לעשות שימוש גם בשכל שהעניק לנו אלוקים כדי ללמוד ולהבין. עם זאת, מטרת הלימוד וההבנה לא יכולה להיות לשם עונג אינטלקטואלי אלא הם נועדו לשנות את האדם ולהפוך אותו ליהודי טוב יותר.

כ' כסלו – אדמו"ר הזקן:

על האדם לקיים מצוות ובשמחה ורגש חיובי, כמובן. אך עליו להוסיף עומק. למה אני מדליקה נרות שבת? נותנת צדקה? עוזרת לנזקקים? מכבדת את ההורים והמורים? האם אנחנו בובות שעושות הכל לפי נורמות או דרכים שהחברה מנציחה? לא.

האדמו"ר הזקן, לימד אותנו דרך משמעותית ביותר לעבוד את ה'. על האדם להתעלות ולאמן את עצמו בעבודת הבורא, אך הוא חייב לעשות שימוש בתכונותיו האינטלקטואליות כדי לעשות זאת. האדם המושלם עובד את ה' בכל כולו, באמצעות מוחו, רגשותיו ומעשיו. אז תדליקי נרות, תתפללי, תתני צדקה ותכבדי את ההורים והמורים אבל....תדעי גם למה.

הצמח צדק, שאל את סבו האדמו"ר הזקן בשיחה אישית כמה עניינים.

אחת השאלות הייתה: מהו עניינה של תורת החסידות?

הוא לא שאל מהי תורת החסידות שכן הוא ידע שחסידות היא חכמה אלוקית, אך הוא ביקש לדעת מהו עניינה של תורת החסידות.

השיב לו סביו: **"כל עניין החסידות הוא לשנות את המידות."**

יש לזכור ואסור לשכוח אף לא לרגע, שכאשר חסר בעבודה בפועל חסר כל עניין החסידות, ואלו שלומדים חסידות ועוסקים בהשכלת והבנת החסידות ואין הדברים משפיעים על עבודה בפועל, הרי זה מראה שלימוד החסידות שלהם התעוות ועבר לצד אחר, כי כל עניין החסידות הוא לשנות טבעיות מדותיו, שגם יצרו הרע ירצה אלוקות.

לשנה טובה
בלימוד החסידות
ובדרכי החסידות
תכתבי ותחתמי

